

Prof. dr hab. Ewa Symonides

Wydział Biologii

Uniwersytet Warszawski, ul. Miecznikowa 1,

02-096 Warszawa

e-mail: sasanka@biol.uw.edu.pl

Warszawa, 5 października 2015 r.

Ocena

Osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych
pani dr Elwiry Samonek-Miciuk
w związku z wszczęciem postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora
habilitowanego na Wydziale Geograficzno-Biologicznym
Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie

1. Informacje ogólne

Pani dr Elwira Samonek-Miciuk, ur. 23 czerwca 1961 r. w Lublinie, zatrudniona jest w Pracowni Dydaktyki Biologii i Edukacji Środowiskowej na Wydziale Biologii i Biotechnologii Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie. Stopień magistra biologii (**specjalności nauczycielskiej**) uzyskała w 1986 r. na ówczesnym Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi w macierzystej uczelni, a po 11 latach – stopień doktora nauk biologicznych **w zakresie dydaktyki biologii** na Wydziale Geograficzno-Biologicznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej, w Krakowie (obecnie Uniwersytecie Pedagogicznym). Tematem jej pracy doktorskiej była „*Percepcja zagadnień ekologicznych przez uczniów szkoły podstawowej i liceum ogólnokształcącego*”, promotorem – prof. dr hab. Wiesław Stawiński z Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie.

Od kwietnia do grudnia 1986 r. pani dr Elwira Samonek-Miciuk pracowała na stanowisku starszego technika w Katedrze Technologii Przemysłu Rolno-Spożywczego i Przechowywania Akademii Rolniczej w Lublinie, a następnie – do chwili obecnej – w Pracowni Metodyki Nauczania Biologii, przemianowanej po kilku latach na Pracownię Dydaktyki Biologii i Edukacji Środowiskowej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, kolejno na stanowisku asystenta stażysty (I – IX 1987), asystenta (X 1987 – IX 1997) i od X 1997 – adiunkta. W ciągu 30 lat pracy zawodowej odbyła ponad 20 krótko-terminowych staży lub kursów w różnych ośrodkach dydaktyczno-metodycznych, w kraju i za granicą. Obecnie ubiega się o nadanie stopnia naukowego **doktora habilitowanego w**

dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia, wskazując w piśmie do Centralnej Komisji Wydział Geograficzno-Biologiczny Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie jako jednostkę organizacyjną do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego.

2. Ocena osiągnięcia naukowego, zgłoszonego jako przedmiot postępowania habilitacyjnego.

Jako podstawowe „osiągnięcie naukowe”, uzasadniające ubieganie się o **stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia**, pani dr Elwira Samonek-Miciuk przedstawia opracowanie pt. *„Stosunek uczniów gimnazjum do środowiska przyrodniczego”* (207 stron), opublikowane w 2013 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Według Autorki ów stosunek *„stanowi istotną informację na temat skuteczności procesu nauczania-uczenia się o środowisku przyrodniczym w szkole, w celu kształtowania świadomości środowiskowej młodzieży”*.

Prawdopodobnie istotnie tak jest, ale **problematyka monografii nie ma nic wspólnego z biologią** – nauką przyrodniczą zajmującą się, najkrócej rzecz ujmując, badaniem procesów życiowych i organizmów żywych na różnych poziomach ich organizacji. Jest jedną z dyscyplin w obrębie dziedziny nauk biologicznych w obszarze nauk przyrodniczych (załącznik do Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia w sprawie wykazu obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych).

Autorka informuje we wstępie, zgodnie ze stanem faktycznym, że jej rozprawa *„prezentuje diagnozę stosunku uczniów, kończących edukację w gimnazjach z województwa lubelskiego, do środowiska przyrodniczego na podstawie ich zainteresowań i przekonań. Jako wskaźniki w badaniach zastosowano zainteresowania i przekonania uczniów, dotyczące środowiska przyrodniczego, oraz deklarację uczniów, dotyczącą ich działania na rzecz środowiska przez zaangażowanie się w segregację odpadów.”* Żadne z zagadnień ujętych w monografii nie leży w sferze zainteresowań biologii. **Problematyka monografii mieści się bowiem w obszarze i dziedzinie nauk społecznych, zawierającej m.in. takie dyscypliny, jak pedagogika, socjologia, nauki o poznaniu i komunikacji społecznej.** Tym samym, monografia nie może być podstawą nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia, byłoby to bowiem sprzeczne z

przepisami obowiązującej Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Art. 16.1. tej Ustawy wyraźnie stanowi: „*Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe .... stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej.... oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną*”.

Z obowiązku recenzenta scharakteryzuję w skrócie treść opracowania, składającego się z siedmiu rozdziałów i podsumowania. Cztery pierwsze rozdziały mają charakter wprowadzenia do zasadniczej treści. W rozdziale pierwszym Autorka zdefiniowała środowisko przyrodnicze, jako „*priorytet edukacyjny w skali światowej*”, zwracając uwagę na kierunki i strategie szkolnej edukacji środowiskowej; rozdział drugi poświęciła koncepcji „*kształcenia prośrodowiskowego dla rozwoju zrównoważonego*” (?); w rozdziale trzecim przedstawiła kwestie dotyczące kształtowania się stosunku gimnazjalistów do otaczającej rzeczywistości przyrodniczej, rozwój ich zainteresowań i przekonań oraz przegląd badań krajowych i międzynarodowych z zakresu podejmowanej problematyki; w rozdziale czwartym scharakteryzowała czynniki decydujące o skuteczności edukacji środowiskowej; dopiero w rozdziale piątym przedstawiła założenia metodologiczne i organizację badań własnych; w rozdziale szóstym przedstawiła wyniki przeprowadzonych badań ankietowych, a w rozdziale ostatnim, siódmym, przedyskutowała te wyniki i sformułowała wnioski.

Autorka zastosowała metodę badań ankietowych z wykorzystaniem kwestionariusza ankiety, zawierającego 57 pytań, na które odpowiadali uczniowie gimnazjów (ok. 790 dziewcząt i chłopców) z województwa lubelskiego. Wyniki Autorka opracowała statystycznie, a w analizie porównała odpowiedzi na poszczególne pytania udzielone przez uczniów różnej płci oraz mieszkających w mieście lub na wsi. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że **badania ankietowe są wprawdzie jedną z powszechnych metod stosowanych w naukach społecznych, zwłaszcza w socjologii, ale nigdy w jakichkolwiek naukach biologicznych**, wszak obiekty badań biologa, tj. geny, komórki, tkanki, a nawet zwierzęta uznane za najbardziej inteligentne, nie są w stanie wypełnić ankiety!!!

Oto przykłady uzyskanych przez Autorkę wyników:

- poziom zainteresowania zagadnieniami środowiskowymi badanej młodzieży szkolnej „*pozostaje na przeciętnym, średnim poziomie*”, niezależnie od płci i miejsca zamieszkania, co

wg Autorki „świadczy o jej nieprzywiązywaniu wagi do problematyki środowiskowej”;

- „średni poziom zainteresowania młodzieży zagrożeniem środowiska i jego ochroną wskazuje na brak u nich ... „potrzeb odnośnie aktywnego podejmowania działań w celu rozwiązywania problemów środowiska”;
- poziom zainteresowań wpływem środowiska przyrodniczego na zdrowie człowieka jest przeciętny, co „świadczy o braku u uczniów świadomości potrzeby zadbania o jakość życia, braku zrozumienia wpływu stanu przyrody na kondycję życia człowieka”;
- przekonania gimnazjalistów dotyczące konieczności poszanowania zwierząt „kształtują się na umiarkowanie wysokim poziomie, zbliżonym do przeciętnego” (?), bez względu na płeć i miejsce zamieszkania, a „deklarowana przez uczniów segregacja odpadów, jako działanie na rzecz środowiska, jest umiarkowanie niska”. To ostatnie sformułowanie nie jest zresztą zrozumiałe: czy to „segregacja odpadów” jest niska??

Wnioskiem z takich badań ankietowych było stwierdzenie, że świadomość środowiskowa badanej młodzieży pozostaje na przeciętnym poziomie, a prezentowany przez uczniów stosunek do środowiska przyrodniczego wskazuje na „niewystarczający poziom realizacji zadań dydaktycznych przez szkołę, istotnych z punktu widzenia realizacji celów kształcenia środowiskowego dla rozwoju zrównoważonego”. Pytanie brzmi, czy takie badania, ich wyniki i sformułowane na tej podstawie wnioski przyczyniają się w jakikolwiek sposób do rozwoju którejkolwiek z dyscyplin nauk biologicznych?? Odpowiedź na nie może być tylko jedna: **nie**. Takich ambicji zresztą pani dr Elwira Samonek-Miciuk nie ma. Jej zdaniem – „zamieszczone w książce wyniki badań mogą stanowić impuls do podejmowania systematycznej ewaluacji prowadzonej edukacji środowiskowej w celu monitorowania i podejmowania działań naprawczych sprzyjających podnoszeniu poziomu efektywności tej edukacji” – i nic ponadto. O biologii mowy nie ma.

3. Ocena pozostałych prac składających się na dorobek naukowy

Ocena dorobku naukowego pani dr Elwiry Samonek-Miciuk nie należy do zadań najłatwiejszych, ponieważ Autorka sporządziła wykaz publikacji w porządku chronologicznym, nie wyróżniając w nim – ja to się zwykło czynić – prac różnej kategorii, np. monografii, rozdziałów w wydawnictwach książkowych, artykułów oryginalnych, doniesień z sympozjów naukowych itd.

Na łączny dorobek Kandydatki składa się pokaźna liczba 107. publikacji, w tym 94. po uzyskaniu stopnia naukowego doktora; wg Autorki – 89 pozycji to „*publikacje oryginalne udostępnione w obiegu społecznym*”, cokolwiek by to nie znaczyło, w tym 76 po doktoracie. Pod względem ilościowym jest to niewątpliwie dorobek znaczący i świadczy o dużej aktywności zawodowej pani dr Elwiry Samonek-Miciuk.

Na liście publikacji przed doktoratem (w sumie 13) dominują króciutkie (dwu, trzy, pięciostronicowe) artykuły popularyzujące wiedzę przyrodniczą, opublikowane w *Biologii w szkole* (8), w popularnej serii *Ścieżki dydaktyczne* (wyd. UMCS w Lublinie) i w materiałach pokonferencyjnych, związanych z dydaktyką lub edukacją.

Na dorobek publikacyjny kandydatki po uzyskaniu stopnia naukowego doktora składa się 36 streszczeń lub abstraktów opublikowanych w materiałach pokonferencyjnych (wszystkie dotyczą problematyki dydaktyczno-metodycznej), ponad 40, zwykle krótkich,, artykułów popularno-naukowych lub popularyzujących wiedzę przyrodniczą, opublikowanych w wydawnictwach macierzystej uczelni (np. „*Dydaktyczne aspekty kształcenia i doskonalenia nauczycieli biologii*”), w tym poświęconych ogrodu botanicznemu UMCS (trzy krótkie artykuły w serii „*Ogród Botaniczny UMCS. Przewodnik dydaktyczny*”), w Zeszytach Naukowych PAN (np. współautorski, trzypięciostronicowy artykuł pt. „*Projekt zajęć pozalekcyjnych. Zrozumieć i pomóc środowisku przykładem wdrażania uczniów do ekorozwoju*”) lub przez Lubelską Fundację Ochrony Środowiska (artykuły pt. „*Kształcenie dla ekorozwoju. Problem odpadów*” oraz pt. „*O środowisku dla środowiska*”), ponadto – kilka rozdziałów w polskojęzycznych wydawnictwach książkowych (np. „*Doskonalenie umiejętności dydaktycznych nauczycieli przyrody na studiach podyplomowych*” i „*Raport o stanie dydaktyk przedmiotów przyrodniczych w Polsce*” w książce pod red. R.M. Janiuka pt. „*Spoleczne znaczenie wiedzy przyrodniczej*” opublikowanej przez Wydawnictwo UMCS lub „*Kształcenie studentów biologii i biotechnologii w ramach praktyk pedagogicznych*” w książce pod red. J. Kuźmy i R. Wrońskiego pt. „*Kształcenie praktyczne przyszłych nauczycieli nowoczesnej szkoły*” opublikowanej przez Wydawnictwo Akademii Pedagogicznej w Krakowie.

Zaledwie kilka niewielkich, współautorskich, rozdziałów lub artykułów Autorka opublikowała w języku angielskim, m.in. w opracowaniach zbiorowych Wydawnictw Uniwersytetu Jagiellońskiego, Wydawnictwa Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, w

książce pod red. C. Bolte, J. Holbrook, F. Rauch "*Professional Reflection Oriented Focus on Inquiry-based Learning and Education through Science Projects*" i pod red. C. Bolte, J. Holbrooka, R. Mamlok-Naamana i F. Raucha pt. "*Science Teachers' Continuous Professional Development in Europe*", wydanych przez Wolny Uniwersytet w Berlinie oraz Uniwersytet w Klagenfurt.

W postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego najważniejszymi osiągnięciami podlegającymi ocenie są jednak oryginalne prace naukowe, opublikowane po uzyskaniu stopnia naukowego doktora w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, które są cytowane przez innych naukowców i wnoszą istotny wkład w rozwój uprawianej dyscypliny naukowej. Niestety, na liście publikacji pani dr Elwiry Samonek-Miciuk **nie ma ani jednej pracy z zakresu biologii, a przecież zamierza Ona uzyskać stopień nauko-wy doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia!! Nie ma także w spisie osiągnięć naukowych ani jednej pracy opublikowanej w czasopismach rangi międzynarodowej o zasięgu przynajmniej europejskim, znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports (JCR)*. Liczba cytowań publikacji według bazy *Web of Science (WoS)* wynosi zero, index Hirscha – także zero. Niektóre artykuły Kandydatki – według danych *Google Scholar* – były cytowane 2-9 razy, przez polskich autorów, zajmujących się podobną problematyką. W sumie, moim zdaniem, tak mierny pod względem jakościowym dorobek publikacyjny nie powinien być podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego w jakiegokolwiek dziedzinie wiedzy, a z całą pewnością nie nauk biologicznych**

Prac publikujących wyniki badań z zakresu biologii na liście Jej osiągnięć naukowych, jak już zaznaczyłam, nie ma – i nic dziwnego. Sama Kandydatka pisze, że przez cały okres pracy zawodowej na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej Jej zainteresowania naukowe „koncentrują się wokół współczesnych problemów edukacji biologicznej i środowiskowej na II, III i IV etapie kształcenia oraz na procesie modernizacji kształcenia i doskonalenia profesjonalnych kompetencji nauczycieli biologii, przyrody do realizacji celów kształcenia w sposób efektywny, nowoczesny, innowacyjny.” Możliwe, że inny recenzent – dydaktyk lub metodyk – doceniłby osiągnięcia pani dr Elwiry Samonek-Miciuk publikowane w jej artykułach, wszak opracowała ona kilka programów, projektów i modeli kształcenia uczniów szkół różnych szczebli oraz doksztalcenia nauczycieli przedmiotów przyrodniczych (patrz. p. 5).

Ponadto, w ramach realizacji Projektu ROSE, koordynowanego przez Uniwersytet w Oslo, pani dr Elwira Samonek-Miciuk „zweryfikowała postawy polskich uczniów w stosunku do przedmiotów przyrodniczych, ich motywację i zainteresowania odnośnie uczenia się różnorodnych zagadnień z zakresu tych przedmiotów”, a w ramach Projektu BIOHEAD-CITIZEN (6 Program Ramowy UE) była współautorką koncepcji praktyk pedagogicznych, ~~uwzględniając pro-pozycje zadań dla studentów, dobór biologicznych treści kształcenia,~~ procedur osiągania celów edukacji biologicznej i środowiskowej, ewaluacji procesu nauczania oraz kontroli i oceny osiągnięć uczniów z zakresu wiedzy przyrodniczej.

Tego typu działalność i aktywność zawodowa, chociaż ważna, nie upoważnia jednak do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego właśnie w dziedzinie **nauk biologicznych** i trudno zrozumieć, dlaczego Kandydatka dokonała takiego wyboru. Trudno także zrozumieć, dlaczego na liście publikacji pod wspólnym szyldem „*Wykaz opublikowanych prac naukowych i twórczych prac zawodowych wraz z informacjami o indywidualnym wkładzie w autorstwo prac...*” znalazły się takie popularne artykuły, jak „*Wiosna w ogrodzie*”, „*Dobre rady na odpady*”, „*Różnorodność i jedność w przyrodzie. Ścieżka dydaktyczna*”, „*Zajęcia terenowe w edukacji regionalnej*”, itp. Pracami naukowymi tego typu publikacje, przytoczone dla przykładu, z pewnością nie są, a „twórczą pracą zawodową” – pewnie tak, chociaż nie każda twórcza praca w zawodzie upoważnia do ubiegania się o stopień naukowy.

4. Uczestnictwo w programach międzynarodowych i krajowych, komitetach organizacyjnych i naukowych międzynarodowych i krajowych konferencji

Pani dr Elwira Samonek-Miciuk uczestniczyła w realizacji kilku projektów związanych z edukacją środowiskową i kształceniem nauczycieli, m.in. pt.: „*Edukacja biologiczna i zdrowotna dla lepszego obywatelstwa*”, „*Program kształcenia nauczycieli przedmiotów przyrodniczych*”, „*Ustawiczny rozwój profesjonalny nauczycieli przedmiotów przyrodniczych*”, „*Relevance of Science Education, Crossing Boundaries in Science Teachers Education*”, „*Professional Reflection-Oriented Focus on Inquiry-based Learning and Education though Science*”. Koordynowała także 2 projekty pt. „*Obszary chronione w formalnej edukacji przyrodniczej i prośrodowiskowej na przykładzie Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego*”(w latach 1997-99). Ponadto, trzykrotnie uczestniczyła, jako członek,

w pracach komitetu organizacyjnego konferencji dydaktycznych, organizowanych na macierzystej uczelni i raz w pracach Komitetu Naukowego II Europejskiej Konferencji Kształcenia Przyrodniczego i Technicznego w Szkole Podstawowej, zorganizowanej przez Uniwersytet Sztokholmski.

Z innej działalności Kandydatki, także związanej z edukacją, można wymienić:

- udział w Komitecie redakcyjnym czasopism: *Eurasia Journal of Mathematics Science and Technology Education*, sponsorowanego przez *The International Society of Educational Research* (2006-2013) oraz *International Journal of Environmental and Science Education* (2007-2010);
- członkostwo w International Organization for Science and Technology Education, European Science Education Researchers Association oraz w Sekcji Dydaktyki Biologii PTP im. Kopernika.

Pani dr Elwira Samonek-Miciuk jest członkiem Komisji Programowej ds. Edukacji Przyrodniczej funkcjonującej przy Towarzystwach Naukowych: Biochemicznym, Chemicznym, Geograficznym oraz Przyrodników im. Kopernika. Brała aktywny udział w 25, międzynarodowych i krajowych, konferencjach naukowych, w całości poświęconych najrozmaitszym zagadnieniom i problemom związanym z formalną i pozaszkolną edukacją uczniów oraz kształceniem nauczycieli, a także reformie kształcenia w polskich szkołach.

5. Ocena dorobku dydaktycznego i w zakresie popularyzacji nauki

Jako nauczyciel akademicki pani dr Elwira Samonek-Miciuk prowadziła w różnych latach sporo przedmiotów z zakresu dydaktyki lub metodyki nauczania. Oto ich lista: „*Dydaktyczne podstawy nauczania treści przyrodniczych*”, „*Edukacja ekologiczna w praktyce szkolnej*”, „*Dydaktyka biologii*”, „*Dydaktyka przyrody*”, „*Metodyka szkolnych zajęć terenowych /konwersatoria*”, „*Obserwacje terenowe w kształceniu przyrodniczym*”, „*Metodyka międzyprzedmiotowych ścieżek edukacyjnych*”, „*Bezpieczeństwo w szkole*”, „*Technologia informacyjna w nauczaniu*”, „*Pedagogiczne praktyki zawodowe z dydaktyki biologii*” oraz „*Pedagogiczne praktyki zawodowe z dydaktyki przyrody*”.

Dużą aktywność zawodową pani dr Elwiry Samonek-Miciuk, jako dydaktyka i metodyka nauczania przyrody, dokumentuje lista Jej osiągnięć, która obejmuje m.in.:

- opracowanie programu kształcenia i organizację Nauczycielskich Studiów Podyplomowych „*Nauczanie przyrody na II etapie kształcenia*” (w latach 1998-2002);
- wdrażanie autorskich koncepcji i modeli profesjonalnego kształcenia studentów biologii, przyszłych nauczycieli oraz doskonalenia nauczycieli przedmiotów przyrodniczych na studiach podyplomowych z przyrody i biologii (na UMCS);
- ~~opracowanie programu kształcenia i organizację Nauczycielskich Studiów Podyplomowych~~ „*Przyroda, ICT i język obcy*” dla Konsorcjum Uniwersytetów (UMZS, UŁ, UGd., UW, UJ);
- udział w opracowaniu i rozpowszechnieniu ścieżek dydaktycznych po Nadwieprzańskim Parku Krajobrazowym wśród uczniów i nauczycieli;
- udział w opracowaniu i rozpowszechnieniu ścieżek dydaktycznych w Ogrodzie Botanicznym UMCS wśród osób odwiedzających Ogród, nauczycieli i uczniów;
- prowadzenie zajęć dotyczących problemów i osiągnięć współczesnej biologii dla uczniów liceum;
- prowadzenie zajęć o tematyce przyrodniczej dla uczniów szkoły podstawowej;
- wykłady tematyczne dla nauczycieli przedmiotów przyrodniczych dotyczące ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego (w ramach współpracy z Lubelską Fundacją Ochrony Środowiska Naturalnego w Lublinie w latach 1999-2010);
- prowadzenie szkoleń dla nauczycieli w zakresie prowadzenia edukacji środowiskowej w szkole podstawowej, gimnazjum i liceum (w ramach współpracy z Lubelską Fundacją Ochrony Środowiska Naturalnego (lata 2001-2009);
- udział w szkoleniach nauczycieli przedmiotów przyrodniczych z metodyki projektu edukacyjnego i nowoczesnych technik informacyjnych w nauczaniu (na zamówienie Samorządowego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli i Kadr Oświatowych w Gorlicach, 2010 r.);
- współpracę z nauczycielami przedmiotów przyrodniczych w szkołach gimnazjalnych (lata 2008- 2010);
- szkolenie dla nauczycieli z zakresu projektu dydaktycznego oraz procesów motywacyjnych w nauczaniu (na zamówienie Zespołu Ekonomiczno-Administracyjnego Szkół i Przedszkoli gminy Jedlicze oraz Zespołu Szkół w Osobnicy, w woj. podkarpackim, 2011 r.);
- przygotowanie i prowadzenie zajęć pozalekcyjnych rozwijających zainteresowania biologiczne licealistów (na zamówienie Dyrekcji Zespołu Szkół nr 1 w Kraśniku, lata 2011-2012);

- współpracę z nauczycielami biologii oraz innych przedmiotów przyrodniczych w gimnazjum (lata 2011-2014).

Brak w dokumentacji danych dotyczących sprawowanej przez Kandydatkę opieki naukowej nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocienniczego.

Od wielu lat pani dr Elwira Samonek-Miciuk zajmuje się popularyzacją szeroko rozumianej wiedzy przyrodniczej. Była współkonsultantem lub recenzentem przekładów książek angielskojęzycznych (np. „*Kamienista sadzawka*”, „*Las*”, „*Przydroże*”, „*Niespokojna Ziemia*”, „*Kłęski żywiołowe*”, „*Ziemia kontratakuje*”, „*Huragany i tornada*”), współautorką ścieżek dydaktycznych itp. Z działalnością dydaktyczną i popularyzatorską wiążą się także recenzje podręczników biologii dla szkół różnych szczebli (10) oraz oceny materiałów edukacyjnych (2) na temat „*Praktycznych badań parametrów środowiska w terenie. Lesznów*” i „*Ptaki Polesia. Pakiet edukacyjny*”. Od 2001 r. pani dr Elwira Samonek-Miciuk jest rzeczoznawcą w Ministerstwie Edukacji Narodowej ds. oceny podręczników szkolnych z biologii i przyrody.

6. Wniosek końcowy

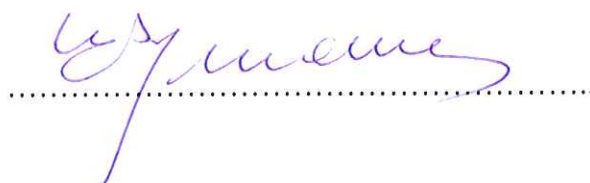
Reasumując, osiągnięcie naukowe przedstawione jako podstawa habilitacji oraz pozostały dorobek naukowy pani dr Elwiry Samonek-Miciuk **nie spełniają wymogów** sformułowanych w art. 16 *Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.). Dorobek naukowy Kandydatki nie przyczynił się do rozwoju biologii i w myśl obowiązujących przepisów nie może być podstawą do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych i zakresie biologii.

Dorobek naukowy Kandydatki i jej szeroko rozumiana aktywność i działalność zawodowa w całości mieszczą się w dziedzinie nauk społecznych lub humanistycznych, w zakresie pedagogiki. Wydziałami mającymi uprawnienia do przeprowadzania postępowania habilitacyjnego w tych dziedzinach ma szereg wydziałów uniwersyteckich w kraju, m.in.: Wydział Nauk Społecznych na Uniwersytecie Gdańskim, Wydział Studiów Edukacyjnych na UAM w Poznaniu, Wydział Filozoficzny na UJ w Krakowie, Wydział Pedagogiki i

Psychologii na Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Wydział Nauk Pedagogicznych na UMK w Toruniu, Wydział Pedagogiki i Psychologii UŚ w Katowicach, Wydział Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku, Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego, Wydział Pedagogiczny UW w Warszawie. Kandydatka ma zatem spore możliwości uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie i zakresie rzeczywiście odpowiadającym Jej zainteresowaniom i osiągnięciom naukowo-zawodowym.
